

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ IN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminecă
sub direcția unui comitet
Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra“

Redactor responsabil: Nic. Nicoră-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Teza poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Un singur neam

Sunt adevăruri pe cari, fără ree credință, nimeni nu le poate tăgădui, și cine le neagă dă dovadă că urmărește un interes care nu poate fi decât potrivit scopurilor reale a lucrurilor, și că nu mai află nici o dovadă alta pentru a-și apăra interesul său josnic. Omul se aruncă în fântână numai în desperare, și desnădăjduit sunt toți aceia care nu-și pot apăra interesul lor decât prin minciuni sfruntate, despre care noi Românii știm că fac „să stea soarele în loc“. Că oamenii singuratici pot cuteza uneori să spună că negrul e alb, și albul e negru, pentru a scăpa de o pedeapsă, mai este de înțeles. Dar ca un popor întreg să încerce a-și apăra drepturile prin minciuni sfruntate împotriva adevăratelor recunoscute de toată lumea este dovadă de lăbiciunea aceluia popor și din lipsă de orice respect pentru adevăr.

Cine nu știe azi — de-o pildă — nu numai la noi acasă și în țările din jurul României, că neamul nostru este unul și același în oricare ținut al pământului românesc ar trăi? Nenumărați oameni de știință străini, și cari ne-au cercetat acasă și ne-au studiat cu atenție și cu anii, în toate provinciile românești, au răsunat mirajii de marea unitate a neamului nostru, și au scris în cărțile lor ca o adevărată minune. Ei au cunoscut că în toată Europa nu mai este un al doilea popor la care locuitorii dintr'un colț de țară să se legească așa de ușor cu alții, dintr'alt colț, cum se întâmplă la poporul românesc. Nu numai că se înțeleg din vorba lor nici ei înșiși nu pot ști din care neam al românismului pot fi, căci pretutindenea se vorbesc aceeași limbă.

La Italiani, la Germani, Francezi, Englezi și la toate celelalte neamuri din Europa sunt deosebiri la noi așa de mari încât, cei dintr'o parte de țară se înțeleg foarte cu greu cu alții din altă parte, și adeseori nu se înțeleg de loc.

Chiar la noi — de-o pildă — Sașii de pe la Bistrița se înțeleg foarte greu cu cei din jurul Sibiului, și deseori se folosesc de limba noastră când nu se pot înțelega. Tot asemenea un săcuiu cu un ungur de aproape de Dunăre, numai cu anevae se pot înțelega.

În vreme ce la noi, știe toată lumea, un român în oricare parte a țării poate străbate toată țara și să nu aibă nici o grijă că nu se va putea înțelega cu alții. Numai cu Românii din Macedonia, Epir și Albania adică cu românii nu ne putem înțelega ușor. Căci cei din Bulgaria, Sârbia, Transnistria, ne înțelegem și cu cei de acasă.

Dar știe și străinătatea că noi formăm un singur neam nu numai prin limbă, ci și prin aceeași lege românească, prin aceeași obiceiuri, prin aceeași îmbrăcăminte, prin același fel de a ne clădi casele și a ne cultiva pământul, prin același fel de traiu, prin aceeași limbă populară.

Noi în toate suntem și am rămas una în toată vremea veacurilor vreme de aproape două mii ani.

Și totuși, dușmanii românismului ne mai având probe aduce împotriva drepturilor noastre ca neam, s'au apucat acum să spună că noi românii nu formăm un singur neam.

Bolșevicii în propaganda pe care o fac ei spun că Moldovenii din Basarabia și Transnistria, și din

Țări cu interese mărginite

La sfârșitul celui de-al doilea război mondial, când s'au adunat delegații la conferința de pace, s'a ajuns la un fel de deosebire între drepturile popoarelor mari și drepturile popoarelor mici. Aceste din urmă au fost numite „națiuni cu interese limitate“ (mărginite) în vreme ce popoarele mari erau cu interesele nelimitate. Interesul prim al acestei deosebiri a fost, că în însăși tratatele de pace s'au impus unele îndatoriri popoarelor mici cu interese limitate, conferința intrând în dreptul de suveranitate al țărilor mici și obligându-le la un așa numit „tratat al minorităților etnice și religioase“. Un asemenea tratat în care se asigurau drepturile naționale și religioase ale frânturilor mai mici de neamuri ce trăiau în unele țări, a fost făcut obligator în Polonia, Cehoslovacia, România, Jugoslavia, Grecia și Bulgaria.

Pe dealul Feleacului

Pe dealul Feleacului
Trece umbra Ianului
Cu durerea veacului

Lăcrămează mamele
Negre sunt năframele
Codru'și frânge ramele.

S'au cernit cuvintele
Cresc spre cer mormintele
Rămân osemintele.

Tristă-i apa zorilor
Plânsetul viorilor
Vinețea norilor.

Linște și modru nu-i
Arsă-i mana rodului,
Ruptă-i frunza codrului.

Dar pe zarea plaiului
Crește umbra Craiului,
Trece duhul Ianului!

VLAICU BARNA

România, țară și popor iubitor de dreptate, n'a așteptat porunca acestui tratat impusă ca o poruncă, ci a dat depline drepturi naționale, culturale și religioase fărâmiturilor de neamuri ce au rămas între granițele noastre. Așa că noi încă am ajutat de bună voie știrbirea suveranității statului național.

S'a spus că acei statut impus în tratatele de pace avea menirea să facă a triumfa principiul naționalităților în toate privințele, nu numai în așezarea noilor granițe.

Fapt sigur e că la sfârșitul războiului trecut făcându-se deosebire între statele cu „interese limitate“ și marile puteri, s'a făcut întâia spărtură în independența statelor mici și suveranitatea lor. Căci după principiul suveranității nici o țară nu se poate amesteca în afacerile din lăuntru ale altor țări, fie ele mici sau mari. După încheierea păcii de atunci știm că nimeni nu s'a putut amesteca în treburile din lăuntru ale Angliei sau Franței, de-o pildă, dar noi și alte state mici, am putut fi duse mereu la judecată înaintea Societății Națiunilor. Mai ales noi, România, pe care o păzeau când Bulgaria, când Ungurii, fie pentru reforma agrară, fie pentru nedreptăți închipuite pe cari le-am fi făcut conașionailor lor.

Acum, încă nu e terminat al doilea război mondial — și puterile mari iar se ocupă cu ce soartă, cu ce nou „statut“ să fericească naștunile și țărilor mici. Unele sunt de părere că țărilor mici nu mai pot trăi singuratec, ci trebuie să se întovărășască mai multe la oaltă; alte mari puteri sunt de părere că o țară mare trebuie să-i iea sub aripile sale de apărare țărilor mici. Iar Rusia, din partea ei, se pregătește să înghită cât va putea de multe țări mici, mai ales pe cele din vecinătatea ei.

Poate că Rusia e mai sinceră dintre toate, ea își arată scopul pe față. Pentru că orice întovărășire a țărilor mici făcută nu de bună voia lor, ci la porunca celor mari, și așa cum le vine la socoteală celor mari, — tot la pierderea independenței și a suveranității lor va duce, — legate de marea putere care a aranjat întovărășirea. Vor fi și mai multe „națiuni cu interese limitate“ decât după primul război mondial. — Se va vedea cât a înaintat omenirea și omenia într'un sfert de veac, sau cât a dat înapoi?

Zina Unirii la Sibiu

Implinirea a 25 de ani dela Unirea Ardealului cu Țara Mamă a fost prăznuită cu însuflețire, de toată lumea românească din Sibiu. Potrivit hotărârilor, la bisericele românești s'au făcut în această zi slujbe religioase, după care au urmat ședințele de pomenire a acestei mărețe zile a neamului românesc.

Profesorii și studenții Universității Daciei Superioare au sărbătorit această zi, într'o ședință, ținută în sala festivă a Universității și prin cuvântări comemorative, la statuia poetului Andrei Mureșianu.

„Astra“-Sibiu a organizat de 1 Decembrie o frumoasă serbare comemorativă, în sala Teatrului orașului. A conferențiat despre însemnătatea zilei d. prof. univ. Romul Cândea.

alte părți ale Rusiei, nu sunt români, ci un neam aparte, pentru a putea dovedi că Rusia are drept să ne iea Basarabia și Bucovina, și poate toată Moldova. Vecinii din Apus se iau după bolșevici și în vremea din urmă scriu în cărțile lor pentru străinătate, că Românii din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, nu-s același neam cu cei din Regat. Nici unii nici alții nu vreau să înțeleagă că ce spun nu-s decât prostii de copil, pe care nimeni nu le mai poate lua în seamă, și, pentru a ne strica nouă sunt gata să se facă și de râsul lumii. Căci azi toată lumea știe că noi suntem același sânge, limbă și lege pe toată țara noastră și strămoșești...

Dar așa face omul la strămoșește mare: [nu mai cunoaște] mărimea minciunii!

Calendarul săptămânii Luna Noembrie

Dum. 28-a după Rusali, gl. 3, v. 6	VREMEA
Luni 6 (+) Păr. Nicolae	(după calendarul de 150 de ani)
Marți 7 P. Ambrosie	Dela: 1-4 ger, 5-6 nor și plecat spre ploaie, 7-10 nor și ceață, 11-12 moină, 13 vânt, 14-15 ploaie cu zăpadă, 18-23 vânt și ger, 24-25 zăpadă, 26-27 nor, 28-29 moină, 30-31 ger.
Mierc. 8 C. Patapie	
Joi 9 Zem. S. Anie	
Vineri 10 M. Mina și Erm.	
Sâmb. 11 C. Danil	
Duminică 12 P. Spiridon	
Dum. 29-a după Rusali gl. 4, v. 7	

Pe urmele Domnului

Despre fățarnicie

Puține păcate sunt mai urgisite de Dumnezeu și de oameni decât fățarnicia. Omul cu două fețe e urât de toate lumea și toți îl înconjură, nevoind să aibă de lucru cu el. Fățarnicia e mai mult decât minciuna goală. Mincinosul poate minți și din glumă și pentru a scăpa de un rău mai mic. El minte numai pe altul. Dar fățarnicul se minte și pe sine și pe altul și nu totdeauna din interes, ci anume pentru a părea mai bun decât este. Fățarnicul nu-și arată niciodată de aproape firea lui așa cum este, ci cum îi cer interesele sale. Pe un om fățarnic nu te poți bizui niciodată, căci nu ști când te minte și când îți spune adevărul.

Omul nu e făcut cu două fețe ci numai cu una. Cine arată două însemnează că în realitate nu are nici una, că nu poate fi om întreg, om adevărat, ci numai o zdreanță de om. Nu numai altul nu se poate încrede în el, dar nici el însuși nu dă nimic pe sine, nu pune nici un preț pe el.

Totuși mai ușor suportăm pe omul fățarnic care prin vorbele sau purtarea sa vrea să scape de o pedeapsă, să încunjure o pagubă. Cel mai respingător tip de fățarnic este însă omul rău care vrea să se arate lumii bun din mândrie, din deșertăciune goală, sau din interes mai mare.

Pe acești fățarnici îi înfierează Mântuitorul cu necruțare, câte ori are prilej. Cum face și în sfânta Evanghelie cu mai marele Sinagogii, care a voit să scoale în capul Mântuitorului lumea din Sinagogă, care văzuse cum Isus în zi de Sâmbătă a vindecat pe femeia bolnavă de oșprezece ani. Fariseul s'a făcut că se mânie pentru că Isus „lucrase“ Sâmbăta, și spune cu vorbe mari poporului porunca din Lege că șase zile sunt de lucrat, în șase și bolnavii pot fi vindecați, dar Sâmbăta nu!

Mai marele Sinagogii bine știe că Mântuitorul nu făcuse „un lucru oprit Sâmbăta“, căci n'a ostenit nimic, ci a pus doar mâna pe capul femeii, dar fățarnicul se scandaliza anume în fața poporului pentru a se arăta ce mare păzitor al Legii era el, iar pe Isus să-l arete călcător al Legii pentru a micșora minunea săvârșită de Domnul în ochii celor de față. Ca și când le-ar fi zis: Cum credeți într'unul care calcă Sâmbăta?

Mântuitorul i-a dat un răspuns așa de usturător încât fariseul n'a mai putut zice nimic și a rămas rușinat: Sâmbăta toți deslegați dela iesle vitele și le adăpați, și nu ziceți că păcătuți, călcând Sâmbăta. Eu am deslețat de boală pe-un om. Nu-i un om mai de preț decât o viță?

Neamul fățarnicilor era foarte număros pe vremea Mântuitorului. De aceea aduce El și pilda vameșului și a fariseului. Cel din urmă nu se ruga ci se lăuda în gura mare în biserică, spunând că nu-i păcătos ca alți oameni și înșirându-și faptele bune: postul, miluirea săracilor. Mântuitorul îl condamnă ca pe toți fariseii fățarnici cari, tot făcând pe sfinți, mănâncă pâinea bolnavilor și a orfanilor, cari se înneacă cu fânțarul și înghit cămila. Peste toți fățarnicii lumii, din toate vremile, aruncă El blestemul: „Vai vouă fariseilor și cărturarilor fățarnici, că sunteți ca mormintele cele spotte, care pe dinafară sunt frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oase goale“.

Fățarnici de felul acesta mai sunt și azi destui în lume. E un neam urgisit de oameni de cari toată lumea se ferește. Și ei, nenorociții, nu vreau să înțeleagă, se înșeală și pe ei înșiși, că rămân „oase goale“, că nu-și văd greșelile și nu se pot îndrepta și astfel vor fi condamnați nu numai în lumea asta, ci și în viața viitoare.

Prevestiri de timp

De se arată multe găște sălbatice și iepurii se apropie de sat va fi iarna grea. Decembrie geros la început, fine gerul 10 săptămâni. Moș Crăciun zăpădos prevestește an mănos. De va fi Crăciun ploios, vor fi Paștile friguroase. Indrea geros o duce departe.

ZODIACUL

Luna Decembrie este Zodia Tașului sau Capricornul. Oamenii născuți în această lună vor fi din firea lor mândri, dornici de mărire și slujbe înalte. Au însă un cusur că se descurajează prea repede.

Puțini din cei născuți în această lună se vor însura, căci nu pot suferi jugul femeii. Cei cari se vor însura nu se vor arăta prea iubitori de viața de familie. Le va plăcea să trăiască departe de casă și nevastă, pe la adunări, în cărciumi și locuri de întâlnire.

Cei rămași neînșurați se vor arăta tăcuți, mulți vor arăta dorința de a trăi departe de lume, de a intra prin mânăștiri. Unii din ei vor intra în societăți ascunse și din rândurile lor vor ieși anarhiștii, revoluționarii și turburătorii de norod! Sunt iubitori de libertate și neafânare, doritori de a schimba rânduielile lumii; dar vor fi și niște visători, umblând după lucruri cari nu se vor întâmpla niciodată.

Femeile vor fi harnice și gospodine și vor ține la casa și bărbatul lor, dacă obiceiurile cele rele nu le vor întuneca firea.

Pilde creștinești

Adeseori auzim pe unii oameni roșind vorbe ca acestea: „De-aș muri odată“. „De m'ar lua Dumnezeu din lume, căci și așa n'am parte de nici un bine“.

Sunt însă toate vorbe rostite numai la necaz, căci nimenea nu-și dorește moartea cu adevărat.

Se spune că odată un moșneag se întorcea dela pădure, cu o sarcină de vreascuri în spate. Era bătrân și drumul lung și obositor.

Dela o vreme simțindu-se istovit, lăsă jos sarcina și începu să se plângă:

„O! de-ar veni odată moartea să mă ia, că m'am săturat de afăta chin!“

Nu isprăvise bine aceste cuvinte, când moartea l-se și arătă înainte, gata să-l ia:

— Iată-mă! Ai lipsă de mine?

Plin de spaimă se rugă moșneagul să-l mai amâne, să-și aranjeze, încă unele socoteli, căci nu este gata să treacă în lumea cealaltă.

Nimeni nu vrea să moară. Dorința de viață trăiește în cele mai chinute suflete.

Ceea ce dă înțeles vieții este munca, încrederea în Dumnezeu și împăcarea cu legile Lui.

Pe zidul unei vechi biserici, din Italia se afla zugrăvit un schelet omenesc cu înfățișare înfiorătoare. Sub el stau scrise următoarele cuvinte: „Omule, privește bine. Aceasta este adevărata icoană a ceea ce tu ești cu adevărat. Nici un pictor, nici un fotograf nu-ți va face chipul tău cel adevărat. Toți te vor minți și te vor înșela. Nu se găsește nici un prieten, nici dușman să-ți spună cu adevărat ce ești și cât prețuiești. Privește, deci bine și-ți dă seama! De ești bogat sau sărac; cu rosturi înalte în lumea care te afli sau slujitor de rând, tu nu valorezi mai mult decât atâta. Peste tot ce ai tu acuma, se așterne moartea și nu rămâne în lume decât aceașă.“

Din sfaturile doctornii Josif

Despre aprinderea de plămâni (Pneumonia)

Dintre boalele mai grele cari atacă corpul omenesc cea mai cunoscută este pneumonia sau aprinderea de plămâni.

Nu este sat, fie el cât de mic, în care să nu se îmbolnăvească în fiecare an câțiva oameni de această boală temută, mai ales în timpul primăverii și toamnei.

Boala este pricinuită de niște microbi mici numiți pneumococi cari se înmulțesc foarte tare în corpul omului în urma unei răceli mari, mai ales când corpul încălzit peste măsură ori asudat atinge deodată în frig ori la răcoare. Acești microbi înmulțindu-se foarte iute, pătrund în plămâni și acolo produc aprindere care o cunoaștem după următoarele semne: Boala începe deodată, pe neașteptate prin aceea că omul este cuprins de friguri cari în 1/2—1 oră după care capătă fierbințeli mari (39—40 grade), împreună cu dureri de cap și uneori, mai ales la copii, însoțite de vărsări. Bolnavul dintru început se simte foarte slab, îi pierd cu totul orice poftă de mâncare, începe să tușească și capătă junghiuri mari, uneori chinuitoare, într-o parte ori alta a pieptului. Tusea la început e seacă, mai târziu bolnavul scoate flegmă gălbue, ruginie ca zeama de prune și vâscoasă de se lipește pe fundul vasului. La mulți bolnavi le iese la gură beșicuțe (fripturi), fața le este roșie, răsuflă repede și cu anevoie, ba unii cari sunt bolnavi mai greu aiurează, vorbesc pusliu. Fierbințea se ține urcată mereu, bolnavii nu pot dormi, nu mănâncă aproape nimic, se plâng de sete mare, li se usucă limba și tușesc tot mai înțefit.

Starea aceasta grea, care de cele mai multe ori pune pe gânduri și înspăimântă pe cei din jur, ține aproape neschimbată 4—7 zile când deodată bolnavul se simte și mai rău, este neliniștit, se sbate mult și începe să asude din greu. După o asudare mare fierbințea scade deodată și bolnavul se simte mai ușor, poate dormi mai bine și începe să ceară de mâncare. În astfel de cazuri zicem că bolnavul a trecut criza și de aici încolo boala de obicei merge repede spre vindecare.

Criza vine în cele mai multe cazuri în ziua a 7-a a boalei, uneori într'a 11 ori 13-a, iar alteori boala se prelungește și mai mult și vindecarea vine apoi numai pe încetul și treptat. Când boala aceasta grea atinge un corp voinic și sănătos, se vindecă mai ușor și criza devine la timp; când cel bolnav însă este slab ori mai suferă și de altă boală, vindecarea mult așteptată nu se arată, bolnavul slăbește tot mai mult, răsuflă tot mai greu și în cele din urmă moare. Soarta aceasta o împărtășesc în primul rând bețivii, cari având corpul slăbit din cauza băuturii, nu pot lupta cu boala și se prăpădesc foarte ușor.

În cele mai multe cazuri boala după ce își face cursul ei obișnuit, trece cu bine peste criză și se vindecă fără nici o urmă mai grea, în decurs de câteva săptămâni.

În unele cazuri, însă boala se poate prelungi prin diferite complicațiuni, cari este foarte bine să le cunoaștem.

Despre acestea, precum și despre felul cum se vindecă pneumonia, vom scrie în numărul viitor.

Dr. I. S.

Acolo departe, față în față cu inamicul, se bat cu dăruire copiii, frații, părinții noștri. Să nu le slăbim rezistența, făcând să circule minciunile lansate de inamic.

Adevărul nu se spune în șoaptă, deci, cine pleacă urechea la șoapte, acela aude numai minciuni.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Fructele sălbatice

Pomi nealtoiși, precum și pomii și tufele ce cresc prin păduri și pe câmp dau fructe sălbatice sau pădurețe.

Fructele sălbatice sunt mai mici decât fructele pomilor altoiși și nu au nici culoarea și nici gustul acelorora. Sunt mai acre, fac gura pungă. Se pot păstra ușor și multă vreme.

Noi nu le prea luăm în seamă, deși ca hrană, multe dintre ele sunt foarte prețioase.

Cele mai căutate fructe sălbatice sunt:

Afnele. Tufele de afini cresc la munte, prin locurile pietroase și umede. Fructele au culoare albastră închisă sau neagră, brumată. Se folosesc și așa cum se iau de pe tufă. Se pregătește din ele și compot, marmeladă, vin, rachi și oțet. Se scoate din ele și o zeamă bună la colorarea pânelor sau a vinurilor.

Sunt bune și de leac, pentru cel cari suferă de boala de mațe și cu scaun moale.

Alunele. Tufele de alun cresc pe marginea pădurilor. Fructele sunt cunoscute de toată lumea. Vevețele le adună cu multă plăcere.

Alunele se mănâncă crude. Se fac din ele și conserve și se mai scoate din ele și oleiu.

Coarnele. Cresc tot prin păduri și tufișuri. Coarnele bine coapte sunt de culoare roșie închisă. Se pregătește din ele compot, dulceață și marmeladă.

Drăcila. Este o tufă ce crește pe marginea pădurilor, prin tufișuri și pe marginea drumurilor. E cauza ruginei grâului, din cauza aceasta ministerul a și dat poruncă să fie stârpiată.

Fructele de drăcilă sunt de culoare roșie și foarte gustoase. Proaspete sunt acrișoare și stâmpărăle. Sunt bune și de leac pentru dureri de piept.

Măceșele. Se fac pe trandafirii sălbatice. Sunt de culoare roșie sau roșie-gălbui. În lăuntru au mulți sămburi păroși. Din măceșe se face compot, marmeladă și vin. Se pot și usca. Având apă puțină se usucă ușor.

Măceșele cuprind multe vitamine, un fel de marmeladă de mare lipsă pentru viață. Din cauza aceasta în Germania se plantează mulți măceși și se cumpără măceșe chiar din străinătate, mai ales din Bulgaria.

Perele pădurețe. Sunt fructele perilor ce cresc în păduri, pe câmpii, ori chiar și prin grădini. Perele pădurețe se folosesc pentru compot, marmeladă,

vin și juică. Se pot și usca. Unele pere sălbatice sunt așa de acre, că aproape nu se pot mânca. Puse în fân sau în paie, după 2—3 luni, se înmoaie și capătă gust plăcut.

Porumbelele. Se culeg de pe tufele spinoase ce cresc pe marginea pădurilor, prin tufișuri și prin locurile nelucrate. Sunt de culoare neagră sau albăstrui. Sunt bune după ce au fost bătute de brumă.

Din porumbele se face marmeladă și dulceață. Se pot păstra bine în sirop sau în oțet.

Porumbelele se folosesc și pentru făcut vin, dar numai amestecate cu alte fructe. Se face din ele și oțet și juică.

Scorușele. Sunt boabe de culoare roșie sau galbenă, de mărimea mazării. Scorușii cresc prin pădurile dela deal și dela munte. Din scorușe se face compot, dulceață, marmeladă, vin și juică.

Socul. Crește prin păduri și mărcinișuri, pe lângă garduri și prin grădini. Fructele lui sunt boabe negre lucitoare.

Din fructele de soc se stoarce o zeamă foarte bună la colorarea zeurilor de alte fructe, vinuri și marmelade. Se face din ele și juică.

Păducelul. Crește prin păduri, prin mărcinișuri, și pe dealuri. Fructele păducelului sunt foarte hrănitore. Se mănâncă proaspete, dar sunt foarte bune și pentru marmeladă. Trebuie grijit ca mucul uscat de pe fruct, care nu este altceva, decât rămășița floarei, să nu se arunce, căci acesta dă marmeladei un gust foarte plăcut.

Olandezii scot din fructele de păducel un vin foarte gustos.

Fructele sălbatice se culeg până toamna târziu. Oricine poate culege fructe sălbatice și își poate face din ele compot, marmeladă, vin, oțet și altele.

Aceste fructe sunt un dar al naturii și oamenii trebuie să se folosească de acest dar, pentru ca să-și îmbunătățească traiul.

În alte țări, fructele sălbatice se culeg în mare măsură și se folosesc nu numai pentru hrană, ci se și vând, având în felul acesta și un mare câștig bănesc.

Noi încă avem destule fructe sălbatice. Să ne folosim de ele, căci nu ne va părea rău.

ION POPU-CĂMPEANU

Trebuie să o spunem verde, că sunt mulți gospodari înstăriți cari au mașini de sămănat dar acestea sunt așa de rău îngrijite încât abia le poate folosi. O mașină de sămănat cere anumite îngrijiri pentru ca să nu se strice și mai ales pentru a prelungi cât mai mult folosirea ei.

Prima grijă mare a unui proprietar de mașină de sămănat trebuie să fie adăpostirea mașinii într-o șură bine acoperită, sau și mai bine într'un șopron anume făcut pentru ea. Ferind mașina de sămănat de ploaie, ninsoare și chiar de bătaia soarelui atunci când nu e folosită, vom prelungi mult viața acestei mașini.

După ce se termină sămănatul, mașina trebuie curățată peste tot: brăzdarele și roțile vor fi curățate de pământul ce s'a lipit de ele, iar cutia de semințe va fi curățată de toate semințele rămase în ea, se ung toate capetele de osii și apoi cu o bucată de pânză înmuiată în ulei se șterg toate brăzdarele și celelalte părți din fier nevopsit. Dacă se șterge cu pânza uleiată și partea vopsită a mașinii nu se face nici o greșală ci din contră se apără mai bine de rugină și de tocirea vopselii.

În viitor vom scrie despre modul cum trebuie să aranjăm mașina pentru însămânțări.

Ing. Agr. IACOB RUSU

Profesoara de gospodărie

Lucreția Dr. Oprescu

Supă de frecăței cu legume

Într'o oală se pune apă în care adăugăm un morcov, un pătrunjel, un păstârnac, curății de coaje și tăiați în bucăți potrivit de mari. Când legumele sunt fierte punem frecăței, sare după gust, frunză de pătrunjel verde tocat și puțină ceapă prăjită în unsoare sau în ulei în care pentru a-i da o culoare și gust mai bun am pus și puțină paprică (boia) dulce. După câteva clocote o servim la masă.

Pește sărat cu mujdei de usturoiu

Peștele sărat înainte de a-l pregăti cu o zi îl ținem în apă rece. În această vreme schimbăm apa de mai multe ori până când peștele nostru nu mai are gustul acela de prea sărat. Curățim un morcov, un pătrunjel, o ceapă și tăiem în felii rotunde, punem în apă rece să fiarbă iar când leguma s'a fiert adăugăm și peștele. Peștele fiert se pune pe o farfurie, adăugăm mujdeiul de usturoiu amestecat cu puțin ulei de floarea soarelui sau untdelemn. Cine vrea pune și puțin oțet. După ce s'a răcit îl servim cu mămăliguță sau cu pâine.

Prăjitură cu marmeladă sau cu magiun (liciar) de prune

Într'un blid de porțelan punem șase gălbenușe de ou, șase linguri cu vârf de zahăr pisat mărunt, un pachet de praf de vanilie și toate acestea le frecăm bine cu o lingură de lemn, o jumătate de ceas, fără întrerupere. Cu cât se va freca mai bine cu atât va fi mai cu spor. Punem șase linguri de făină albă, apoi albușele de ou pe cari cu bătașorul de spumă sau cu ajutorul unei furculițe le-am bătut bine. După ce am pus albușele se amestecă foarte ușor ca să nu le sfărâmăm. Turnăm într'o tepsie nu prea mare unsă cu unsoare sau cu unt și presărată cu făină, o întindem ușor să fie asemenea și o coacem în cuptorul dela mașină la un foc potrivit. Coaptă se răstoarnă pe scândura de tăieței, se taie în două jumătăți de aceeași mărime, o jumătate de foale se unge cu marmeladă ori cu magiun de prune, peste ea se pune foaia a doua, apoi se taie în bucăți potrivite, deasupra se mai presară cu puțin zahăr zdrobit mărunt și cernut prin sită.

Compot de mere sau pere ori gutui

Punem într'o cratiță smălțuită și bine spălată două pahare mari de apă și o jumătate de pahar de zahăr și lăsăm să fiarbă. În timpul acesta curățim de coaje merele, perele sau gutuile, le tăiem în lungime în felii de grosimea degetului mic, le scoatem sămburii și căsulia lor dela mijloc, îi punem în apă și zahărul ce fierbe, acoperim deasupra și când s'a fiert răsturnăm într'un blid de porțelan, și servim la masă rece. Pentru un gust mai bun vom pune puțină scorușoară, curățată și de vanilie.

Recomandăm compotul acesta pentru bolnavi, copii mici, bătrâni, precum și tuturor oamenilor sănătoși.

Sfaturi gospodărești

Zahărul s'a pus în vânzare liberă. Sfătuim pe soții noștri dela sate să-l întrebuințeze în casele lor sub diferite forme și anume: în compoturi prăjite și sosuri. Le sfătuim să dea zahăr în hrana copiilor mici ca: grîș în lapte, orez în lapte și alte mâncări ușoare. Vom da diferite mâncări în care să punem zahăr, aliment dător de sănătate și viață.

Mașina de sămănat

Una din cele mai importante mașini pe care le are agricultorul este mașina de sămănat. Mașina de sămănat este construită astfel ca să așeze sămânța în rânduri drepte, depărtate la fel unele de altele și mai ales să așeze sămânța la aceeași adâncime. Atât depărțarea între rânduri cât și adâncimea se pot schimba după dorința agriculturului sau mai bine zis după cerințele seminței.

Așa dar cu o mașină de sămănat în rânduri, se sămăna multe feluri de semințe, de diferite mărimi, precum și mașina are un regulator cu care se poate regla și micșora cantitatea de sămânță, ce cade din mașină în brazdă. Pentru sămânăturile de porumb, fasole, mazăre sau soia o parte din fevile mașinii vor fi scoase pentru a face rândurile depărtate potrivit cerințelor plante. La însămânțări de mac sau trifoiu se schimbă roata din față dela osia ce leagă osia lingurilor de roata cea mare.

După cum se vede din cele scrise mai sus, mașina de sămănat este o unealtă foarte folositoare agriculturului și după ea putem să cunoaștem starea de înaintare a gospodăriei.

DUMINECA, IN SAT LA NOI...

Duminecă dimineața

Nevasta intră în casă ca o volbură.

— Scoală omule! A tras a treia oară la biserică!

Bărbatul care așpise iar: A treia oară? Nu-i târziu, încă nici utrenia nu-i isprăvită. Ce, sunt eu diacul să țin strana? Nici popa nu merge până nu aude tocând de liturghie!

Femeia. Nu-ți mai face păcate, Ioane! Cum să nu meargă? Ști bine că merge odată cu clopotarul.

Bărbatul. Dacă merge e treaba dumnisale, nu-i slujba mea. Eu țin cheile bisericii să trebuiască să merg cu noaptea în cap să descuiu biserica?

Femeia. Vorbești și tu ca să treacă vremea! Îți place să zăcărești în pat până târziu Dumineca. Dacă ai dormi încai, n'aș mai zice nimic. Dar întârziți anume. Toată lumea se uită după tine când intri în biserică colea pe la „cuvine-se cu adevărat“, când trage de ieșire.

Bărbatul. Păi, nu-i nimic dacă se uită cu toți după mine. Insemnează că nu-s ori și cine, ci o față însemnată.

Femeia. Da se uită cu muștrare încât pentru mine e mai mare rușinea! Scoală-te chiar acum. Uite, de când te așteaptă hainele curate pe lavișă. Până acum te-am trezit de trei ori, eu nu mai pot întârzia. Eu plec că scap Liturghia. Dacă vei adormi din nou, păcatul tău să fie. Dar decât să vii iar când trage de ieșire, mai bine rămâi acasă. Nu-i numai rușinea mea, ci-ți bași joc de cele sfinte.

Bărbatul. Mergi în pace, tu muere, că acuși te-ajung și eu.

Femeia. Ai aici toate albiturile și hainele de dumineca.

Bărbatul. Las' pe mine!

Cât ce se duse femeia, omul ei se întoarse pe ceea dungă, și nu peste mult începu să sforăe. Când se trezi era târziu.

Clopotul trăgea de ieșire. De-odată românul sări

din pat, dădu odată cu apă rece pe față se îmbracă și porni ca o furtună. Iși aduse aminte că Ioan Crețu, cel mai bogat om din sat, punea pomană mare, după Liturghie, la mormintele părinților săi de lângă biserică. Știa că va fi pomană cu fiertură cu rachiu și vin și nu putea lipsi. Când ajunse în cimitir oamenii eșiau din biserică. „Nu-i nimic își zise el. Am ajuns numai bine la pomană.“

CÂNTEC

Bate vânt din răsărit
Ves e neagră mi-a venit
Că la temniță 'n Bălgrad
Sunt trei frați de spânzurat.
(Cântec vechiu)

Stau în Bălgrad trei fărtași
Stau la închisoare;
Mâne 'n zori sunt așteptați
De spânzurătoare.

„Domnule, Măria Ta“,
Cel dintâi oștează,
„Bun a-i fi de-ai aștepta
Până mâini de-amiază.“

Până maică mi-o veni
Nu mă du la moarte,
Că de-acas' abia porni
Și-i bătrână foarte.“

„Domnule, Măria Ta“,
Zice altul iară,
„Bun ai fi de-ai aștepta
Până mâne seară.“

Am nevastă, copilaș,
Lung e drumul foarte,
Până intră în oraș
Nu mă du la moarte.“

Cunoscătorii de gazete, despre „Foaia Poporului“

Din partea d-lui R. Malin (Ion Garovina), care se află de mai mulți ani în străinătate, unde întâmplător a răsfoit „Foaia Poporului“, primim o scrisoare de prețuire, cu următorul conținut: „Vor fi vre-o 18 ani de când n'am văzut „Foaia Poporului“. Primesc unul din numere, așa la întâmplare, căci mi se face bucuria de a mi se trimite tot felul de ziare, gazete și reviste, pentru că mă interesează presa lumii, nu numai ce românească

Eu, care cred a ști ceva despre Presă (și dânsul face parte din rândurile gazetărilor de mâna întâia, N. R.) și cunosc pe marele Necunoscut: *Ziarul*, n'am de zis altceva, decât: *bună foaie*. Un ziar pentru popor bine făcut! Căci, la noi în România sunt ei o sumedenia de minunați scriitori în gazete; gazetari cu care nu ne este rușine, însă *făcători* de ziare așa știu abia șase inși la 20 milioane de Români, ceea ce e o mare pagubă.

Vă rog să primiți expresiunea deosebitei mele slăme“.

R. MALIN

Cel din urmă-i asculta
Impăcat cu toate:
„Domnule Măria Ta,
Iartă-i de se poate!

Ci de mine nu 'ntreba
Mie mi-e tot una
Mai vede-voiu mâine-ori ba
Soarele și luna!

N'o să-mi plângă la mormânt
Maica ori nevasta,
Că străin am fost și sânt
Eu pe lumea asta!

Numai cu o față 'n sat
M'am iubit o vară,
Dar și-aceea m'a lăsat
Și mi-o măritară...
St. O. Iosif

FOISOARĂ

Sergentul Nicolae Precup

Sergentul Nicolae Precup deschise ușa cancelariei cu sfială. Căpitanul îl întâmpină vesel:

— Ei Precup, cum o mai duci?

— Trăiești domnule căpitan, bine! Am venit la ordinul D-stră.

— Da. Ia spune, ai familie, soție, copii?

Fața sergentului se luminează dintr'odată: Am domnule căpitan. Doi băieți și două fete. Să-i vedeți! Ți-e mai mare dragul să te uiți la ei!

— Ia spune, măi Precupe, ai vrea să-i vezi?

— Domnule căpitan, s'ar putea așa ceva? exclamă Precup cu bucurie.

— Cum nu? Te-ai purtat atât de bine, încât meriți și tu o permisiune. Ce e drept, suntem cam departe dar tot vei ajunge tu acasă.

— Domnule căpitan, cum să vă mulțumesc? Să știu că fac drumul pe jos și tot merg!

— Ei, uite aici ai hârțua cu toate formele de învoială, fă-ți bagajul și... drum bun!

Precup, îmbujorat la față bătu călcătele militărește și părăsi cancelaria aproape beat de fericire. Visul lui țesut în atâtea nopți de veghe, iată-l împlinit! De acum ca gândul va sbura până acasă. Nu-i pasă că e drum lung până acolo. Ii va vedea! Ii va vedea! Ii venea să strige în gura mare, să-l audă toți. Iși făcu repede bagajul, își luă rămas bun dela camarazi și ia-l în trenul care se întorcea de pe frontul rusesc în

țară. Două săptămâni călătorii până ajunse în țară, în gara cea mai apropiată de gara lui. De aici avea de mers pe jos până acasă un drum destul de lung dar ce-i păsa lui? Par'că-i crescuseră aripi la picioare. De acum este așa de aproape de ei O să-i îmbrățișeze, o să-i strângă la pieptul lui!

Ce mari și frumoși s'or fi făcut! Mihai poate umblă la școală. Gheorghijă — și el o fi mângăind deja tăblița lui Mihai. Măricica o fi păzind de acum găștele. Dar Ana? Cum o fi? Cu care o fi semănând? Pe ea n'a văzut-o încă. Nu era pe lume când a plecat pe front. Dar biata Măriuca, soția lui, ce o mai fi făcând? Cum s'a chinuit ea cu patru copii mici? Ce greu i-a fi fost! Numai de ar fi sănătoși cu toți! Cum o să-i sară de gât! Par'că-i vede ce gălăgie o să facă, când l-or vedea. Mihai mai ales, o să-l recunoască, că e mai mare. El, feciorul tatei, visul și speranța lui!

Încă puțin și tatăl ajuns la marginea satului. Se înoptase demult. Satul dormea sub vâlul întunecului. Numai câinii mai dădeau veste că străjuiesc căsuțele pilită în întuneric.

Ajunse în dreptul cimitirului de lângă sat. Cine o mai fi murit de când am plecat? Ce de morminte proaspete, observă el. Ale cui or fi oare acelea? Trei mai mici și unul mai mare, chiar aici în margine? Ehei, gândi el, așa-i soarta omului. Unii murim pe front, alții acasă. Numai să ajungă odată la ai săi, apoi ce-i pasă de cei din sat! Și-și urmă calea spre casă cu mai multă grabă. Iată în sfârșit prima casă. De acum nu mai are mult. O strădușă, încă una și iată-l în fața casei lui! Când a pus piciorul să treacă podul, s'a cutremurat!

De bucurie? De teamă? Nici el nu știe. Un fior cald l-a trecut întâi, apoi unul rece. Impinge poarta și intră în curte. În casă e întuneric. S'au culcat dragii de ei, gândeste în sine. Călcă cu grijă pe treptele pris-

pei și bate ușor în geam, să nu-i sperie. Nici un răspuns. Mai bate odată și încă odată. Măriucă, Măriucă! O strigă pe soție aproape șoptit să nu trezască copiii. Dar chemarea lui rămâne mereu fără răspuns. Mai încearcă odată. Bate mai tare în geam, strigă. Nimic. Abia atunci și-a dat seama de pustul din jurul său. A văzut că ușa grajdului e deschisă larg și nici cănele nu e în legătoare. Nu se aude ronțăit nici din grajd și nici din cotețe. Doamne, dar nu cumva?... Nu îndrăsnii să se gândească mai departe. Nu, nu se poate! Măriuca lui să-l părăsească și să se mărite cu altul! E ceva de necrezut! Ii șoptește lui inima că ea n'er fi făcut așa ceva! Dar atunci unde e?

Unde-s copiii? De ce e așa de pustiu totul în gospodăria lui? Se întoarse năuc. Unde să meargă, unde să-i caute? Da, să meargă la mama Ana, tușă lui, s'o întrebe pe ea. Și greoiu, cu pași de plumb o porni pe ulicioară cu inima copleșită de teamă.

La mama Ana era lumină în cămăruța ce da în grădină. Ce bine că nu s'a culcat încă. Poate sta cu ea de vorbă. Acum va afla totul. Sui cu teamă cele trei trepte ce duc spre cămăruță și apăsă clanța ușii ușor, ușor, cu inima mai mai să-i sară din piept. Înăuntru două femei bătrâne stăteau lângă cuptor și șușoteau între ele. Mama Ana era aplecată asupra cuiva lângă pat și-l îmbia cu mâncare:

Mănâncă dragul Mami, mănâncă.

Un glas slab, aproape stins, ce semăna cu glasul unui copil, îi răspunse:

— Nu mănânc! Eu vreau căluțul dela tăticu!

— Îți aduce tăticu, îți aduce căluț, numai mănâncă.

— Zău, imi aduce?

— Aduce, aduce.

— Dar bici, aduce?

— Aduce.

— Dar soldași?

Multe și de toate = Sfaturi folositoare

BINEFĂCĂTORII MESERIAȘILOR

Propășirea unei instituțiuni, este legată de anumiți oameni cari prin jertfelnicia și interesul deosebit ce-l arată, contribuie la dezvoltarea și progresul ei. Membrii, care fac parte din acea instituțiune sau așezământ, beneficiază din dragostea și ajutorul acordat de binefăcătorii cari contribuie la realizarea scopului comun, pentru care s'a creat instituțiunea, așezământul, reuniunea sau asociația respectivă.

Acești binefăcători, binevoitori răsar și se aleg de sine din marea obște a neamului, ca sămânța cea bună de grâu, care trecând prin treer, la timpul său, aduce rod însușit și mai bun.

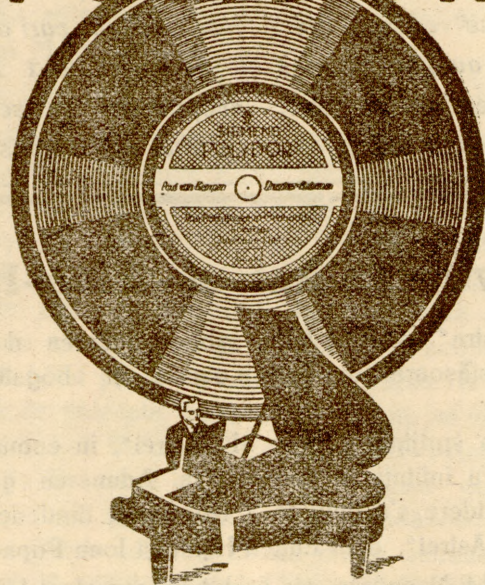
Diferitele așezăminte, înjghebări, care sunt și stau în slujba neamului având un scop nobil, bun și practic, au avut în trecut și au și astăzi astfel de oameni, cari jertfesc din prisosul lor spre scopuri de binefacere, de cultură și de progres. Aceștia sunt din grâul des din sămânța cea bună de sămănat, sunt oamenii aleși, sunt binefăcătorii neamului. Amintirea lor rămâne din generație în generație, păstrându-se cu recunoștință de urmași și de cei cari s'au împărțit din binefacerea lor.

„Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu”, în trecutul ei de 76 ani, are un respectabil număr de oameni aleși, de oameni de inimă, de binefăcători, care au jertfit din prisosul inimii lor și astfel au contribuit la ridicarea și afirmarea clasei de mijloc — cea mai necesară pentru întărirea neamului pe calea industriilor și a meseriilor. Imprejurările din trecut, binecunoscute, n'au fost prielnice pentru a se forma această clasă într-o măsură corăspunzătoare. Astăzi, se cere a slăruși de zor pentru a umple acest gol în structura neamului nostru. Or fără dragostea, concursul și înțelegerea celor chemași, dezvoltarea și afirmarea clasei de mijloc, întârzie.

Cercetând „Cartea de aur” a Reuniunii, aflăm astfel de binefăcători, de oameni aleși, cari în diferite forme, din dorința de mai bine pentru neam, din dra-

gostea ce o poartă meseriașilor noștri și dezvoltării lor, au contribuit la propășirea Reuniunii și prin ea la

§
**SIEMENS
POLYDOR**

Cea mai superioară

Placă de patefon

pentru tot felul de muzică

Hermann Schlosser

SIBIU, Str. Regele Mihai I. Nr. 13

afirmarea elementului român prin calea meseriilor. Unii ca conducători, alții cu obolul lor au înlesnit în mare măsură realizarea scopurilor mărețe înscrise pe steagul Reuniunii: *credință, lumină și cultură.*

Din negura trecutului nu tocmai îndepărtat, ne apare icoana pilduitoare a conducătorilor: Asesorii N. Cristea, întemeietorul Reuniunii, V. Tordășianu, organizatorul care a așezat Reuniunea în local propriu; din cei în viață: P. S. Nicolae al Clujului, care a adaptat organizarea, noilor împrejurări de viață.

Dintre binefăcătorii Reuniunii — privind galeria de tablouri cari împodobesc sala festivă — amintim pe episcopul N. Popea, An. Bechajta, dr. D. P. Barcianu A. Vlaicu ș. a. cari au creat fonduri și legate, sau descendenții și prietenii lor au pus bază acestora în amintirea lor, întru pomenirea și dezvoltarea clasei de mijloc. Iată câteva din scopurile acestor fonduri și legate care trec de numărul de 40: Cumpărarea și împărțirea de cărți folositoare între învățăceii și angajații sărguincioși; susținerea unei mese comune pe seama ucenicilor sărmani; ajutorarea calfelor fără lucru; înzestrarea fetelor sărace; ridicarea de monumente bărbatilor bine meritați pentru cauza meseriașilor români; ajutorarea tinerilor meseriași în scopul înmulțirii cunoștințelor în străinătate; ajutorarea cu daruri de Crăciun, și alte.

În zilele noastre încă avem astfel de oameni aleși, binefăcători, cari urmând firul tradiției, icoanele lor vor împodobi și sporesc galeria bărbatilor bine meritați ai Reuniunii, în realizarea scopului urmărit de această reuniune culturală-națională.

Amintim aici donațiunea însemnată — cea mai mare până acum — de 300.000 lei a d-lui adv. dr. Ioan Fruma, din Sibiu, care a augmentat fondul creat în amintirea tatălui său cu același nume, un mare și desinteresat sprijinitor al meseriașilor noștri, cu scopul de a ajuta ucenicii dela sate, din județul Sibiu, cari

(Continuare în pag 8-a)

— Și soldați.
— Eu vreau pe tăticul meu! Pe tăticul meu!
Sergentul Precup înmărmuri. Copilul care se sbătea în pat, slăbit și stins, era copilul lui. Mihai, nădejdea, vieții lui! Abia avu putere să meargă până la patul micuțului.

Mihai, scumpul meu Mihai! Sunt aici! Uite sunt aici. Copilul, par'că întors din altă lume, deschide ochii mari, se uită la el lung, cu atenție și dădu din cap: Da, tu ești tăticu.

Tu ești tăticul meu. Cât te-am așteptat! De acum nu mai pleci, nu-i așa? Și-i strânse mâna în mâinile sale în care viața abia mai palpita.

— Așa-i dragul meu, nu mai plec. Și netezind părul copilașului, se uită întrebător la mama Ana și la cele trei femei, care rămăseseră înmărmurite, cu mâna

— Unde-i Măriuca?

Bătrâna, ștergându-și două boabe de lacrimi cu colțul năframei, abia putu răspunde:

— E dusă demult, maică demult. Celelalte femei dădură din cap în semn de încuviințare.

— Unde-i dusă, pentru Dumnezeu? Spuneți-mi odată!

Mama Ana isbucni în hohot de plâns:

La cimitir, maică, la cimitir. Am îngropat-o demult! ...Bietul om căzu pe pat, fără să poată scoate o vorbă. Oare a auzit bine? Măriuca îngropată? O nu-i adevărat! Ca o fiară se repezi spre femei: Mă mințiți cu toții!

Măriuca s'a măritat. De ce-mi ascundeți adevărul? Femeile speriate se strânse mai aproape de mama Ana.

— De maică, de ce să-ți ascundem? Așa e cum zicem noi. A zăcut mult după ce a născut fata. Pe urmă s'a dus și ea și fata.

— Doamne, nu mă lăsa! Vasăzică, amândouă?

— Amândouă, încuviințară babele.
— Da Gheorghijă?
— Gheorghijă... s'a dus maică și el.
— Cum? Și Gheorghijă? Nu se poate! Nu se poate? Strigă el eșit din minți.

— Ba maică, așa e. A fost greu bolnav. De când ai plecat a toi zăcut. Într'o zi, dus a fost și el.

— Doamne, dar ce-am greșit înaintea ta? Ce păcate trebuie să ispășesc? Ce am avut mai drag pe lume, am pierdut!... Și plângea ca un copil.

— Dar am uitat. Unde e Măriuca? Pe ea s'o mai văd măcar.

Femeile nu răspuseră. Plângeau încet, domol.

— Spuneți-mi pentru Dumnezeu, unde e?

— Maică, maică, nu te mai supăra! Așa a fost voia celui de sus!

Precum rămâne năuc. Doar nu cumva și Măriuca?

— Ba da maică, ba da, dădu mama Ana din cap. Știi boala aia de piept? Toți au zăcut. Acum sunt toți în cimitir.

— Nu cumva cele trei morminte din marginea cimitirului sunt ale lor?

— Da, sunt ale lor maică. Sunt împreună și pe lumea cealaltă.

Rămâne stană de piatră. Nu putea crede.

— Cum? Așa pedeapsă? Pentru ce? Doar el atâta a avut pe lumea aceasta.

— Mihai! Tu mi-ai mai rămas! Tu dragul vieții mele! Pe tine nu te voi lăsa să pleci!

Și sergentul cel viteaz, care a înfruntat pe atâtea ori moartea pe front, bătându-se cu Rușii, bărbatul cel voinic ca bradul, căzu ca o cârpă în genunchi, lângă patul copilașului drag.

Îmbătrânise cu mulți ani. Iși îngropă obrazul în pieptul copilașului și-l strânse cu putere la pieptul zdrobit de atâta durere.

Odorul meu scump! Numai tu mi-ai mai rămas! Dar cum dădu de corpul copilului, un răcnet ieși din pieptul lui:

Mihai, Mihai! Viața și nădejdea mea!

Il luă în brațe, îl strânse cu mai mult foc, dar copilașul rămase nemișcat. Brațele îi atârnavă și fruntea îi era rece, nu-i mai cerea nici căluș, nici bici, nici soldați. S'a dus lângă măicuța și frățiorii lui dragi. Il sărută, îl scutură, îl chemă pe nume, dar Mihai nu răspundea.

Il puse ușor pe pat, îl acoperi cu pătura, îi așeză perna sub cap și făcu semn celor trei femei să nu facă gălgăie.

— Doarme, le șopti el, nu-l treziți. Femeile se uitară la el înmărmurite.

Da, da doarme nu-l treziți! Măine îi cumpăr bici și căluș și soldați. Va veni și Măriuca cu copiii și vom fi fericiți. Dar aruncând ochii spre copil, răcni din nou ca o fiară:

Mihai! Mihai! Unde ești? Mihai, M-i-h-a-i! și trântind ușa, ieși ușa afară, strigându-și disperat copilul pe nume. Glasul lui se îndepărtă tot mai mult, până se pierdu în besna nopții. De atunci nimeni nu l-a mai văzut și nici n'a auzit de el.

Cinci morminte părăsite stau la marginea de cimitir. Unul mai mare, patru mai mici. Par'că sfătuiesc între ele. Oare de cine? De tăticul care va veni și va aduce fiecearuia darul ce-l așteaptă? Stau uitate și așteaptă, așteaptă mereu pe cel plecat pentru vecie. Salcia plângătoare deasupra lor se tot pleacă, se tot îndoaie, șoptindu-le vorbe de mângăere.

Cinci morminte plâng în tăcerea nopții și vântul rece al toamnei trece peste ele șuerând, ducându-le dorul și lacrimile spre cel drag, plecat pentru totdeauna.

Elisa Cioloboc

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

Un sfert de veac dela Unire

La 1 Decembrie s'a serbat, pe cât a fost cu putință între împrejurările de azi, un sfert de veac dela unirea ținuturilor românești dela apusul Carpaților cu patria-mamă, în toate despărțimintele „Astrei“. Președinția „Astrei“ a dat din vreme îndrumări într'un circular trimis tuturor organizațiilor „Astrei“ cum să prăznuiască această măreață zi, lămurind pentru toată lumea, însemnătatea ei.

Dela 1 Decembrie 1918, în fiecare an „Astra“ s'a îngrijit de ținerea acestui praznic pentruca să cinstească marea faptă și pe cei ce au săvârșit-o, să țină trează amintirea ei, și să o pună la o mare și strălucită pagină de istorie națională înaintea ochilor generațiilor tinere care au avut marele dar de a se naște și a crește în România Mare.

În anul acesta ziua de 1 Decembrie s'a prăz-

nuit pretutindenea cu o simțire deosebită. Dacă la 25 ani dela unire nu ne-a fost dat să prăznuim toți frații împreună, ca și dela 1940 încoace; dacă nu s'au putut ținea adunări și sărbări mari, cum se cade la împlinirea unui sfert de veac dela săvârșirea marelui fapt istoric, — în schimb s'a arătat pretutindenea mai multă credință și mai multă voință de a aduce orice jertfă pentruca în curând să putem prăznuți ziua de 1 Decembrie, așa cum se cuvine: toți românii împreună, pentruca fapta unirii a fost a tuturor românilor.

La orașe și la sate, în cadrele despărțimintelor „Astrei“ s'a răscolit din nou toată energia românească, s'a întărit credința și nădejdea în biruință, cu prilejul sărbărilor, cari s'au ținut pretutindenea. Se cuvine recunoștință tuturor acelor, cari au organizat și au ținut frumoasele serbări dela 1 Decembrie îndeosebi preoților, învățătorilor și școlarilor cari au contribuit la slăvirea zilei unirii noastre.

Școli țărănești la sate

În planul său de ridicare și luminare a țărănimii, bătrâna societate culturală „Astra“ are înscrisă și hotărârea de a deschide cât mai multe școli țărănești la sate.

La sfârșitul săptămânii trecute, s'au deschis două școli de acest fel pentru femei, în comunele Jam și Berdiște, la granița de apus a țării.

Solemnitatea deschiderii s'a desfășurat în prezența d-lui prefect al județului Caraș, dl locot. colonel Theodoran, a d-lui prof. Ilie Rusmir, președintele despărțământului județean al „Astrei“ și a altor oameni de bine, cu dragoste de lumea năcăjită a satelor noastre.

Se cuvine să fie amintită munca și osteneala concupătorilor acestor comune pentru izbândirea gândului „Astrei“, de a face ca toți fiii neamului să se împărtășească din lumina și foloasele învățături.

„Astra“ - Tr. Mare

Într'o ședință ținută de curând, conducătorii acestui despărțământ au fixat programul de lucru pentru toamna aceasta și pentru iarna care vine.

Pe lângă conferințele ce se vor ținea în fiecare comună din despărțământ, de către trimișii „Astrei“, se vor mai deschide, în iarna aceasta, școli țărănești în 24 de comune.

Șezătoare literară la Deva

„Astra“ — Hunedoara, cu sprijinul asociației refugiaților, a organizat, la sfârșitul lunii trecute o foarte frumoasă șezătoare literară.

Programul acestei șezători a fost întocmit din conferințe, poezii și cântece ardelenice.

După cuvântul de deschidere al președintelui despărțământului „Astrei“, d. dr. Victor Șuiuga, scriitor din gruparea ziarelor „Ardealul“ din București și „Detunata“ din Alba-Iulia, au citit din lucrările lor proprii.

Frumoasa șezătoare literară a fost un prilej de adevărată manifestație patriotică.

Din câmpul

„Astrei“-Moldovenești

La Moldovenești, județul Turda, s'a înființat la îndemnul trimișilor „Astrei“, în ziua de 17 Octombrie un cerc cultural astrist. Cu acest prilej s'au înscris ca membrii pe viață în Asociațiune, următorii locuitori, din această comună fruntașă: 1. Pop Laurențiu, preot greco-cat., 2. Băcănicu Vasile, notar, 3. Popa Constantin, inv. dir., 4. Necrelescu Vasile, pensionar, 5. Vaida Alexandru, perceptor, 6. Voda Gavrilă, agricultor, 7. Vanca Mihail, agricultor, 8. Nichita Nicolae, agricultor, 9. Moldovanu Vasile, agricultor, 10. Șerban Mihail sen, agricultor, 11. Popa Ioan, agricultor, 12. Pop Alexandru, agricultor, 13. Șerban Alexandru, agricultor, 14. Jana Ioan, agricultor, 15. Șerban Alexandru iunior, agricultor, 16. Moldovan Ioan, agricultor, 17. Dherecheș Gavrilă, agricultor, 18. Mureșan Simion, agricultor, 19. Prunean Constantin, agricultor, 20. Miclăuș Ioan, agricultor, 21. Oprea Alexandru, agricultor, 22. Pop M. Vasile, agricultor, 23. Moldovanu Irimie, agricultor, 24. Bereș Ambrosie, agricultor, 25. Pop M. Gavrilă, agricultor, 26. Pop Gavrilă, agricultor, 27. Chiș Ioan, agricultor, 28. Pop M. Alexandru, agricultor, 29. Șerban Iuliu, pantofar, 30. Sasu Ioan, fierar.

Tot în cadrele „Astrei“ s'a făcut la Moldovenești, în ziua de 31 Octombrie, o serbare de pomenire a marelui învățat Ioan Micu Moldovan, fiu al acestei comune, fost președinte al „Astrei“ și membru al Academiei Române.

Pentru reușita acestei serbări de cinstire a amintirii acestui mare învățat, au ajutat și ostașii, cantonașii în comună și elevii școlii primare din loc.

„Astra“ la sate

Trimișii despărțământului „Astrei“ al județului Tr. Mare au cercetat, în duminica trecută, comuna Laslea, din apropierea orașului Sighișoara.

Cu această ocazie s'a desfășurat și un frumos program artistic, de către elevii școlii, sub conducerea d-lui inv. Lazăr Ieronim. Serbarea a început prin cuvântarea de bun venit a Păr. I. Olteanu. Au vorbit, apoi: dl Iosif Mariș, despre „Integritatea Transilvaniei“, arătând drepturile noastre asupra acestui pământ românesc; iar dl Dr. Buia a arătat sătenilor primejdia bolilor venerice și datoria fiecăruia de a cere sfatul medicului.

La urmă, dl V. Ilea a îndemnat sătenii să se înscrie în număr cât mai mulți în rândurile „Astrei“. S'au făcut apoi înscrieri de noi membrii și s'a organizat despărțământul local, serbarea sfârșind într'o atmosferă de frumoasă înfrățire românească.

Din Beiuș

Duminică, în 14 Noembrie, a vorbit în cadrele căminului cultural „Astra“ păr. arhidiacon Antoniu Băliban. Sfinția Sa a vorbit despre luptătorii Ardealului din vremurile de trecută stăpânire străină. Păr. Băliban este unul dintre memorandiștii în viață.

Tot în cadrele „Astrei“ au vorbit în comunele Mold, Sajur, Soncuș și Ioaniș d-nii: Teiușan Ioan, Popovici Victor, Maria M. St., Fântânanu Nicolae, Sava Cornel și Cristea Nicolae.

Pretutindeni sătenii au ascultat cu dragoste în demnurile trimișilor „Astrei“.

Cercul „Astrei“ din Beiuș a ținut în duminica trecută o frumoasă șezătoare culturală, în cadrele căreia a vorbit dl Eugen Groza, despre „Eroi și scene din viața bihoreană“. S'a arătat viața plină de lupte și nădejdi a acestui colț românesc.

Dela „Astra“ - Abrud

În zilele trecute s'a ținut o ședință a comitetului „Astrei“ locale, în care s'au luat hotărâri cu privire la bunul mers al asociației. S'a hotărât, între altele, ca să țină o legătură cât mai strânsă cu cercurile astriste sătești. Cu această ocazie s'a făcut și o schimbare în sânul comitetului, alegându-se ca secretar, dl judecător Petru Cimpoeru, cunoscut pentru dragostea cu care a lucrat, în rândurile „Astrei“.

Știri din Aiud

Despărțământul „Astrei“ — Aiud a hotărât ca, în toamna și iarna aceasta, să cerceteze prin trimișii săi, satele, arătând poporului, datoria de a fi uniți sufletește, în aceste vremuri grele.

Activitatea Astrei - Alba-Iulia

„Astra“ — Alba-Iulia, sub conducerea d-lui Hulea, desfășoară o frumoasă și bogată activitate.

Prin sprijinul bănesc al „Astrei“, în comuna Bărbant, s'a înființat o cooperativă. Adunarea generală de deschidere s'a ținut în 7 Noembrie, fiind de față și trimișii „Astrei“, d-nii Eugen Hulea și Ioan Popa-Zlatna.

În 14 Noembrie, au vorbit în cadrele „Astrei“ d. prof. Eugen Hulea despre „Eroii județului Alba“ și d. lt. colonel dr. Nicolae Igna despre „Eroul lt. col. dr. Aurel Groza“.

Amândouă conferințele au fost urmate de cântece și coruri executate de elevii Liceului Comercial din Alba-Iulia, sub conducerea d-lui prof. Popescu.

În aceeași zi, a vorbit în comuna Drâmbar d. prof. Virgil Cucui, secretarul „Astrei“ despre „Rolul școlilor țărănești de fete“. S'a hotărât chiar și înființarea unei astfel de școli, în această comună.

Faptele dovedesc că „Astra“ este pretutindenea la datorie.

Din Budila-Brașov

În duminicile din 7 și 14 Noembrie s'au ținut în școala primară de Stat, șezătoarele culturale ale Cercului Cultural „Astra“ — Budila.

Președintele cercului cultural, Pr. Jordan Curcubătă, în cuvinte potrivite a arătat rolul și menirea „Astrei“, în viața poporului român, din vremuri vechi și până azi.

Președintele Pr. Iordan Curcubătă a ținut conferința: „Biserica ca pază a limbii și ființei noastre naționale“.

Învățătorul Gheorghe Goșman a vorbit despre „Rolul și însemnătatea Cercului Cultural la sate și în special al cercului cultural „Astra“ Budila.“

D-na inv. Stela Goșman a ținut conferința: „Despre îngrijirea copilului și combaterea morții infantile“, ar d. inv. Gheorghe Enescu despre „Rolul și însemnătatea cantinelor școlare la sate“.

Restul programului al celor două șezători l-au ținut învățătorii cu elevii școlii, prin coruri, declamări patriotice, ghicitori și jocuri naționale.

S'au citit informații din „Cuvântul Mareșalului“ și din ziarele: Lumina satului, Calea mântuirii, Gazeta Transilvaniei și Foaia Poporului.

Este de amintit că Cercul Cultural „Astra“ — Budila a conlucrat și conlucra cu societățile: Cercul pastoral Budila și jur, Societatea Sf. Gheorghe, Reuniunea de femei, Societatea „Anastasia Șaguna“ și cu toți factorii din Budila, care pot ajuta la educația locuitorilor.

Intâmplări de peste săptămână

Unificarea juridică

Despre dovada cu martori

și despre jurământ

Am vorbit în numărul trecut al gazetei despre diferite probe prin care putem dovedi în fața judecării cineva și-a luat o obligație față de altcineva, și prin urmare trebuie să se țină de obligațiunea luată.

Vom vorbi acum de altfel de probe și anume despre martori și jurământ.

Dovada cu martori

Cititorii noștri cari au fost în fața judecării știu pentru a putea face dovada celor susținute trebuiau să dovedească prin martori afirmațiile lor.

După legea veche se admiteau martori pentru orice fel de pretențiuni fie mari fie mici.

Dacă cineva îți datora 1000 lei și nu aveai în scris dela el, puteai face dovadă că îți datorează, prin martori cari știau acest lucru. Tot așa pentru o sumă mai mare de exemplu pentru 50.000 lei.

Acum lucrurile s'au schimbat. Legea nouă nu mai admite martori pentru orice fel de datorii. Pentru datorii până la 25.000 lei poți face și acum dovada cu martori dacă nu ai act scris. Pentru datorii mai mari decât 25.000 lei, legea nu mai admite ca să se dovedească prin martori această datorie. Pentru datorii mai mari de 25.000 lei legea nouă cere act scris. Poate avea cineva zece martori cari să dovedească că are de primit 50.000 lei de la o anumită persoană, dacă nu are act scris nu poate face dovada. Martorii pentru aceste datorii nu sunt îndeași, numai actul scris este dovadă prin care poți câștiga în fața judecării.

Deci decât o mulțime de martori mai bine act scris, adică hârtie scrisă și semnată de cel care primește banii, și cu această hârtie scrisă poți ori când face dovada în fața judecării despre suma de bani pe care cineva o datorează.

Actul scris este deci dovada cea mai bună în fața căruia nimeni nu poate zice că nu datorează.

Jurământul

Prin jurământ deasemeni se poate face dovada unei obligații. În totdeauna atunci când împrumuți pe cineva, poți face act scris, sau nu totdeauna se găsesc și față martori cari știu despre această datorie, și cu act scris poți face această dovadă. Aceasta nu înseamnă că cineva rămâne în cazul acesta de pagubă. Legea vine în ajutorul celor păgubiți și acordă uneia din părți jurământul asupra celor ce susține și în felul acesta îi dă câștig de cauză.

Jurământul se dă însă la aprecierea judecătorului și are cântărește fiecare probă, fiecare început de dovadă și de celălalt cere ceva prin judecată, și după acestea cântărește cui să dea jurământul, prin care apoi își forulează pe deplin convingerea și hotărăște de partea lui dreptatea.

Nimeni să nu creadă că dacă jură numai decât hotărăște dreptatea de partea lui. Până a se da jurământul se cercetează cu deamănuntul toate faptele, toate presupunerile și numai după aceasta se acordă jurământul, care poate fi dat fie creditorului, fie debitorului, după cum judecătorul apreciază că dreptatea e de partea unuia sau altuia din ei și după jurământul dat și după celelalte dovezi se dă o hotărâre.

Jurământul este deci o dovadă care nu face altă dovadă decât să întărească pe celelalte și din toate lucrurile să se aducă hotărâre judecătorească.

(i. d.)

In țară

28 de cununii odată. Prin îngrijirea Consiliului de Patroaj, a București, s'au cununat într-o singură zi 28 de perechi de concubinari. Nașa la aceste cununii a fost d-na Maria Mareșal Antonescu.

Ziua Unirii a fost prăznuită de toată suflarea românească, potrivit împrejurărilor. La București și în toate bisericile din țară s'au făcut slujbe religioase de mulțumită către Dumnezeu și rugăciuni pentru izbândă dreptății românești.

La București s'a deschis la începutul acestei săptămâni, noul an universitar, în cadrul unor frumoase serbări. La solemnitatea deschiderii cursurilor a fost de față și M. S. Regele.

Din păcatele și durerile lumii. Sunt multe și mari aceste păcate și dureri. Cetim în marile ziare din București, că femeia Elena Steriu din acest oraș, își trimitea copilul la cerșit, ca ea să poată bea și lenevi. Așa au trăit mai bine de trei ani, copilul cerșind pe la colțuri de stradă, iar femeia bând tot ce nenorocitul strângea din cerșit. Într-o zi însă Gheorghijă Steriu n'a mai vrut să cerșească și neomenoasa femeie l-a bătut până l-a omorât. — Fapta ei a fost pedepsită de judecata omenească, dar nu va rămânea nepedepsită nici de către Judecătorul cel veșnic.

Tot la București o mamă și-a lăsat copilășul, micuț de câteva luni, la un colț de stradă ca să fie ridicat de sufletele miloase. Lucrul nu se petrece pentru prima oară și citind despre el îți vine întrebarea: cine a fost mama, o nenorocită sau păcătoasă? În gând îți stăruie strigătul: unde ești mamă?

Prorocia românului care a tras clopotele seara la ceasurile 8 în turnul Catedralei din Sibiu, pentru a vesti lumii, că războiul se va sfârși în luna Octombrie, nu s'a împlinit, nici după calendarul nou și nici după cel vechiu... Este adevărat că omul a vorbit numai de luna Octombrie fără a spune și anul.

Cinstirea unui prieten al țării noastre. Din prilejul deschiderii anului universitar la București s'au dat diploma de doctor ai acestei universități unor învățați străini. Între cei cinstiți cu acest înalt titlu este și învățatul prof. turc, Suphi Tanriöer, reprezentantul Turciei în România. D-sa este unul din marii prieteni ai poporului român, care a lucrat mult pentru prietenia dintre țara noastră și Turcia.

Nelegiuire mare a săvârșit Anghel Simion din Constanța, care a jefuit mai multe biserici, de odorele lor, ornatele preoțești și acoperimintele sfintelor ăltare. Tăinuitorul acestui furt, mai multe femei, tot așa de lipsite de credință și teamă de Dumnezeu și-au făcut rochii și cămăși din lucrurile furate.

Pomenirea lui Nicolae Iorga. La sfârșitul săptămânii trecute s'a slujit la București, un parastas penodihna sufletului aceluia care a fost Nicolae Iorga. La slujba de pomenire a marelui învățat român au fost de față rudeniile lui și mai mulți cărturari de seamă ai țării noastre.

Știri din Săliște. Sinodul protopopesc-Săliște și a ținut, zilele trecute, în localitate, ședința anuală ordinară. A prezidat protopopul tractului, d. dr. Dumitru Borcia.

Din raportul general de activitate, se constată că preoții au fost la înălțimea chemării lor. Vremurile pe cari le trăim, i au găsit la datorie, iar activitatea desfășurată este la un nivel cât se poate de ridicat.

Ce acest prilej, membrii sinodului protopopesc au adus un călduros omagiu părintelui protopop, dr. Dumitru Borcia. Au vorbit d-nii: Liviu Roșca prețorul plasei, în numele administrației; Părintele Răceu din Cristian în numele preoților în funcțiune, iar în numele pensionarilor, părintele I. Vlad din Mag.

Tuturor le-a răspuns sărbătoritul.

De peste hotare

Bombardarea Softei. În săptămâna trecută, orașul Sofia, capitala Bulgariei a fost bombardat în mai multe rânduri de avioane dușmane. După știrile date de guvernul bulgar, au fost doborâte mai multe avioane dușmane în luptele ce s'au dat în timpul bombardamentului.

Granițele de Apus ale Rusiei încă n'au fost hotărâte, la conferința dela Moscova. Acestea sunt însă de mare importanță pentru planul de pace al lumii. Sunt interesate mai ales țările vecine Rusiei. Se știe că Englezii și Americanii urmăreau să facă un fel de stat federativ al Europei mijlocii, care să fie o apărare în calea Rusiei. Planul era pornit de d. Beneș, fostul președinte al Cehoslovaciei, care acum se găsește la Moscova, pentru a încheia un tratat cu Rusia. Se pare însă că guvernul rusesc nu vede cu ochi buni aceste planuri de pace. Poate că lucrurile se vor limpezi după întâlnirea celor 3 conducători, Churchill, Roosevelt și Stalin, la care întâlnire va lua parte și Mareșalul Chiang-Kai Shek.

Mișcare comunistă în Elveția. Știrile venite din străinătate spun că în Elveția a fost pusă la cale o mișcare comunistă. Stăpânirea a prins de veste însă și a arestat pe capii acestei mișcări.

224 italieni au fost omorâți de comuniști în peninsula Istria din Marea Adriatică. În apropiere de Pola, pe coasta acestei mări s'a găsit un mormânt în care se aflau 224 de italieni, uciși de comuniști, în timpul luptelor și turburărilor cari au fost, în vremea din urmă.

Cutremur de pământ în Turcia. În săptămâna trecută, aproape în întreaga Turcia, s'a simțit un cutremur de pământ destul de puternic. După știrile venite din această țară, cutremurul a fost mai puternic în ținutul Ciorrun, unde a făcut mari stricăciuni. Învățații care au urmărit acest cutremur spun că el a ținut mai bine de două ore. Cutremurul a fost simțit și la București.

Un nou Katyn. Cititorii noștri își vor mai aduce, poate, aminte de îngrozitoarele descoperiri dela Katyn, din Rusia, unde s'au găsit câteva morminte mari, în cari erau îngropați mii de oameni, uciși de stăpânirea bolșevică. Mai nou se spune că lucruri asemănătoare au fost descoperite în Muntenegru, din Sârbia. În vremea prigoanelor comuniste, au fost omorâți în această țară, peste 50.000 de oameni. Toate mănăstirile și bisericile muntenegrene au fost schimbate de comuniști în localuri de petrecere. Mai mult a avut de suferit de pe urma bandelor comuniste, orașul Kaloșina, care azi e numai ruine, cu zeci de mii de morți, încă neîngropați. Toți oamenii cu carte din Kaloșina au fost omorâți. Cei uciși au fost aruncați de comuniști într-o mlaștină, de lângă râul Kara. Acest loc a fost numit „cimitirul câinilor”. Știrile mai nouă spun că bandele comuniste au fost nimicite și ordinea stabilită iarăși de armatele germane.

CONFECTIUNI
ȘI MANTOURI DE BLANĂ

A. EȘIANU
STR. MITROPOLIEI 5
SIBIU

INFORMAȚIUNI

Așteptați Calendarul Astei și al Foii Poporului

În câteva zile va fi pus în vânzare „Calendarul Astei și al Foii Poporului“. Deaceia încunoștințăm pe abonații și prietenii noștri să nu se grăbească cu cumpărarea altor calendare. Noi le oferim, la un preț potrivit, un calendar cu un cuprins dintre cele mai felurite și cu nutremânt potrivit sufletului nostru românesc.

Tribunalul Sibiu Secția I-a

Dos Nr. 1926—1924.

EXTRAS

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român „Astra“ cu sediul în Sibiu, a cooptat în ședința comitetului central din 2 Octombrie 1943, pe baza autorizațiunii adunării generale ținute la 26 Septembrie 1943 următorii membri în comitetul central: 1. D. Sabin Manoilă, directorul Institutului de Statistică din București, 2. D. Ionel Pop, avocat în Sibiu, 3. Iancu Căltun, consilier la Episcopia Ort. rom. Timișoara, 4. Ioan Mușlea, directorul Bibliotecii Universității Cluj-Sibiu, 5. Ioan Moga prof. univ. Sibiu.

Prezentul extras se vizează de noi pentru a fi publicat conform dispozițiilor legii persoanelor juridice în Monitorul Oficial, ziarul „Foia Poporului“ din Sibiu și ziarul „Universul“ din București.

Sibiu, 22 Noembrie 1943.

Prim Grefler,
(indescifrabil)

Pomenirea Mitropolitului Șaguna, la 60 ani dela moarte, s'a făcut de către societatea literară a studenților teologi dela Academia „Andreană“, în ziua de 30 Noembrie, în cadrul unei ședințe festive.

SURPRIZE TEHNICE oferă industria de radio și în acest an. Modele noi dela cel mai mic și eficient până la cel mai mare aparat de radio, la priză sau la baterii din 10 mărci mondiale, patefoane electrice pentru o placă, sau automate pentru 10 plăci, montate în case și mobile de nuc, baterii, acumulate, toate materialele și lămpi de radio, un atelier special pentru reparații oferă numai cel mai mare depozit de specialitate, Radio Lux Kunte. Sibiu, strada Regina Maria 49 la Etaj I., telefon 414.

A n u n ț

Proprietarului Totu Nicolae din comuna Alțina Nr. 214 jud. Sibiu, i-s'a pierdut de 5 săptămâni o iapă roibă de 7 ani cu țintă în frunte. La piciorul stâng urme de os mort și sus șoldul umflat.

Celce o va găsi sau denunțatorul va primi o recompensă de Lei 3000.

Se caută o econoamă la un preot penzionar, de preferință preoteasă sau învățătoareasă văduvă. Informațiuni la Redacție.

Binefăcătorii meseriașilor

(Continuare din pag. 5-a)

urmează vre-o meserie. Contribuția aceasta izvorește din dragostea fierbinte, sinceră a d-lui avocat Fruma, de a avea și noi o clasă de mijloc mai numeroasă, care să se poată afirma mai ales în împrejurările de astăzi ale neamului nostru. Și la acest loc exprimăm în numele Reuniunii și a meseriașilor români din Sibiu, întreaga noastră mulțumire, d-lui adv. dr. Ioan Fruma.

O altă danie însemnată e a d-nei Hortenzia N. Bratu, în amintirea soțului ei Nicolae Bratu, fostul director al „Foii Poporului“, cu suma de 50.000 lei cu scopul de a fi ajutoari meseriașii cari își deschid atelier. Aceleași mulțumiri d-nei Bratu și pe această cale. Iată cum se mărește numărul oamenilor aleși, a binefăcătorilor, care din dragoste și din prisos contribuie la întărirea neamului.

Vom păstra cei vii recunoștință în toate timpurile amintirii lor. Dumnezeu să ajute și altora în a le urma pilda.

E. C.

ULTIMELE ȘTIRI

Situația politică și militară de peste săptămână

Pe frontul din răsărit. În tot cursul săptămânii trecute au continuat lupte grele și sângeroase la Gomel, la mieznoapte, până în sud în marele cot al Niprului. Gomel e la răsărit de Nipru și aici sovieticii au atacat cu mari forțe blindate, de cavalerie și infanterie. Trupele germane au fost retrase din această localitate, pe poziții dinaintea fortificate, și rușilor nu le-a reușit nici să spargă frontul, nici să încercuiască forțele germane.

În luptele dela est de Chiev puternicul atac german a respins pe ruși până la jumătate dintre Jitomir și capitala Ucrainei, fiind făcute mai multe încercuiri și distrugerii de forțe sovietice. Și aici rușii au adus întăriri mari pentru a opri înaintarea germană care totuși continuă.

Pe frontul Italian. În sectorul de sud al frontului italian activitatea de luptă a sporit, Sâmbătă. Inamicul a atacat în mai multe rânduri cu elemente atingând efectivul unui batalion, susținut de care, Luptele încă continuă.

În Ocea ul Pacific după ultimele lupte aeriene între forțele japoneze și cele americane, în care acestea din urmă au avut pierderi extraordinare de mari, amândouă taberele sunt în pregătire pentru lupte și mai grele, despre cari, știrile japoneze spun că pot fi hotărâtoare. Rolul aviației în luptele navale, pe mare, e tot mai mare și Japonzii par a fi acum superiori în bombardiere și aviatori torpile, adică de cei cari se aruncă în moarte de bună voie, lăsându-se cu avioanele încărcate de bombe drept în vasele de război americane.

Mașini de cusut

marca „Köhler“ și „Mundlos“

Apreciatele ajutoare în

Gospodărie și meserie

le găsiți la

HERMANN SCHLOSSER

Sibiu, str. Regele Mihai I. Nr. 13 — Telefon 61

Alexandru Popidan

Brutărie și franzelărie

Sibiu, strada Nouă Nr. 20

Produse de calitate superioară

CROITORIA pt DOMNI ȘI DOAMNE

LAURENȚIU MINDEA

SIBIU, PIAȚA MICĂ Nr. 24

Primește tot felul de comenzi. Pentru domnii studenți și refugiați reduceri foarte mari. Croială după cele mai moderne jurnale de modă

100% lână curată

Aceasta există și astăzi!

Veste, jersete, pulovere, ciorapi de sport groși precum și

HAINE - JERSEY, ORIGINALE VIENEZE

Ultimele transporturi din Viena deja au sosit. Vizitați-ne și vă convingeți despre bogatul nostru asortiment!

M. VOGELSANG SIBIU, str. Reg. Maria 12

„Sarficom“ S.A.R.

Șucursala Sibiu

se mută din strada Elisabeta în Piața Reg. Ferdinand 2

Asortată cu tot felul de cauciucuri, șoșoni, galosi, opinci și articole textile

In toate modelele

VÂNZAREA EXCLUSIVĂ

Hermann Schlosser

SIBIU, str. Regele Mihai I. Nr. 13

ATENȚIUNE!

Antonie Buțiu

Sibiu, strada Ocnei Nr. 6

Atelier de tapițerie fină și decorațiuni

Execută:

Studiouri · Divane · Foteluri · Dormeze · Sofale · Somiere · Saltele · Rulouri · PERDELE

SPECTACOLE

CORSO prezintă în premieră cel mai apreciat comician HANS MOSER în marea comedie BUNICUL PĂCĂLIT. Jurnal și completare.

Tăcere, unire și muncă.

Tipografia „ASTRA“ Sibiu CENZURAT